

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ว่าด้วยจราจรยานพาณิชย์ของข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนและบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีความประพฤติดี สำนึกรักในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่ายตลอดจนปฎิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือนและบุคลากร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อันจะยังคงให้ผู้ประพฤติเป็นที่เดื่องaise ศรัทธา และยกย่อง ของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และโอดมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยจราจรยานพาณิชย์ของข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจราจรยานพาณิชย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับเงินเดือนประจำ ที่ปฏิบัติราชการ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“บุคลากร” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ที่มิใช่ข้าราชการพลเรือน ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“คณาจารย์” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยสาขาวิชาการ อาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง และหมายความรวมถึงบุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ผู้สอน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจดีความและ วินิจฉัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากร

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพและการปฏิบัติงาน

- (๑) พึงเป็นผู้นี้ศึกธรรมอันดี และประพฤติดุ品ให้เกิดความสม垦กับการเป็นข้าราชการ
- (๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดย มิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพได้มีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ
- (๓) ประพฤติดุ品เป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้วาระการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อ ทางราชการอย่างเต็มที่
- (๔) พึงดูแลรักษาและใช้วาระที่ดินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหลั่กศรัมค่า โดยระมัดระวังไม่ให้เสียหายหรือสืบสานเปลืองเช่นวิญญาณจะพึงปฏิบัติต่อวาระที่ดินของตนเอง

ข้อ ๗ จราญาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

(๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ข้าญ กำลังใจ สรวัตดิการ และยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชาตลอดจนผู้ร่วมงานด้วย หลักธรรมาภิบาล

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ ไม่ครึ้ง เอื้ออาทรและนุยอยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันทำงานของ ตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้ง การเสนอแนะในสิ่งที่เกินว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ซ่อน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความ สามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๘ จราญาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ สังคมและประชาชน

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มารับบริการด้วยความเอื้อเพื่อ มีน้ำใจ ใช้ศรีษะว่าจากที่สุภาพอ่อนโยน และปฏิบัติดนให้เป็นที่เรื่องกือของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงละเว้นการรับทรัพย์สิน ในมูลค่าเกินปกติวิสัย และการแสวงหาประโยชน์ให้กับ ตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงาน ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

ข้อ ๙ การกระทำพิจารณาบรรณของข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัย ราชภัฏกำแพงเพชรดังต่อไปนี้ อย่างน้อยที่อ้วนกว่าเป็นการกระทำพิจารณายังร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือ ผู้รับบริการเพื่อสูงใจให้กระทำการหรือละเว้นการกระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจาก การปฏิบัติหน้าที่หรือ จากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ อันก่อให้เกิดความเดือดร้ายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รุื้อรื้อผู้ร่วมพิจารณาอย่างไร้พิน ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หมวด ๒
จรรยาบรรณคณาจารย์

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณของอาจารย์ มีดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรตามหมวด ๑
- (๒) พึงดำเนินการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม และบุคคลทั่วไป
- (๓) พึงสอนศิษย์ซึ่งมีความสามารถดี ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๔) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต
- (๕) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยายกาศแห่งบริการทางวิชาการ โดยปราศจากความครอบครอง จำกัดอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- (๖) พึงหมั่นศึกษา ศัพด์คำ ภาษาไทย และการใช้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๗) พึงกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในการอบรมความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- (๘) พึงปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุง ศิลปะและศิลปกรรม และภารกิจอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
- (๙) พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงาน คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๐) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศไทย
- (๑๑) ปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศไทย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพลเรือนและบุคลากรต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของอาจารย์ที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของตน และข้อต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดและตามประกาศอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น กายหลัง

หมวด ๓

คณะกรรมการจัดการงานทั่วไป

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนนี่ เรียกว่า “คณะกรรมการจัดการงานทั่วไป” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ประธานสภามหาวิทยาลัยและข้าราชการ เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนซึ่งเลือกจากคณบดีทุกคณะคัดเลือกันเองจำนวน ๑ คน และผู้แทนซึ่งเลือกจากผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคัดเลือกันเองจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนข้าราชการพลเรือนซึ่งไม่ได้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะจำนวน ๑ คน และผู้แทนบุคลากรจำนวน ๑ คนเป็นกรรมการ ให้พิจารณา ๑ คน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจัดการงานทั่วไป ได้รับแต่งตั้งใหม่อีกปี

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและปรับปรุงจัดการงานของบุคลากร ให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์

(๒) เผยแพร่องรรยาบรรณให้เป็นที่ยอมรับ

(๓) ยกย่อง และประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่ประพฤติตามจรรยาบรรณฯ ให้การยอมรับจากสังคม

(๔) กำกับดูแล และพิจารณาลงโทษ ผู้ประพฤติคิดจรรยาบรรณ

(๕) ส่งเสริมจรรยาบรรณ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนและปรับเปลี่ยนชื่อ칭คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

(๖) ดำเนินการตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๔ นอกจากการพื้นที่แต่ละคน ตามวาระ กรรมการตามข้อ ๑๒ พื้นที่แต่ละคน เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกจำคุกโดยคำพิพากษาลงที่สุดให้จำคุก

(๔) ສກາມຫາວິທາລັບນີ້ຄືໃຫ້ພັນຈາກເກຣເປັນກະນົດການເນື່ອງຈາກມີຄວາມປະພຸດໃສ່ອມເສີບ
ນົກພ່ອງຕ່ອນນີ້ທີ່ ພຣີອຫຍ່ອນຄວາມສາມາດໃນການປົງປັດຈິງ

ໃນການຟື້ນທີ່ດໍາແຫນ່ງກະນົດການຕາມຂໍ້ອ ๑๒ ວ່າງຄົງໄໝວ່າດ້ວຍເຫດູດ ແລະຍັນໄດ້ດໍານີນການໄກ້
ໄດ້ນາ້ອງຕ່ອນກະນົດການແທນດໍາແຫນ່ງທີ່ວ່າງຄົງ ໄທັດມະກະກົມກະປະກອບດ້ວຍກະນົດການທ່າທີ່ນີ້ຢູ່

ໃນການຟື້ນທີ່ກະນົດການຕາມຂໍ້ອ ๑๒ ພັນຈາກດໍາແຫນ່ງຕ່າງໆວະນະ ໄທັມຫາວິທາລັບດໍານີນການໄກ້ນີ້
ກະນົດການໄກ້ນຳກາຍໃນ ๓๐ ວັນ ໃນຮ່ວມທີ່ຂັງມີໄດ້ນີ້ກະນົດການແດ່ງຕັ້ງກະນົດການໄກ້ນີ້ ໄທັດກະນົດການທີ່ພັນຈາກ
ດໍາແຫນ່ງປົງປັດຫຼາກທີ່ຕ່ອດໄປຈົນກວ່າຈະມີກະນົດການແດ່ງຕັ້ງກະນົດການໄກ້ນີ້

ຂໍ້ອ ๑๕ ໃນກະນົດການປະຫຼອດມີກະນົດການປະຫຼອດໄນ້ນ້ອຍກວ່າດີ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນກະນົດການ
ທັງໝາຍດີ່ງຈະເປັນອົກປະຫຼອດ

ກະນົດການປະຫຼອດມີຄວາມການ ດ້ວຍມີຜູ້ປົງປັດຫຼາກທີ່ປະຫຼາມ ໄທັດມະກະກົມກະປະກອບດ້ວຍເຫດູດ
ຄະນະກະນົດການທີ່ນີ້ຄົນເປັນປະຫຼາມຂ່າວ່ຽວ

ກະນົດການຜູ້ສັ່ງມີສ່ວນໄດ້ເສີຍໃນເຮືອງໄດ້ ຈະຮ່ວມປະຫຼອດເພື່ອພິຈານາຫວູ້ອົດມີໃນເຮືອງນີ້
ໄນ້ເຕີ່

ກາວິນຈີຈັບໜັກໄທ້ອໍາເລີຍໜ້າງນາກ ກະນົດການຄົນຫົ່ງມີໜຶ່ງໜຶ່ງເສີຍໃນກະນົດການປະຫຼອດ
ຄະນະກະນົດການສັ່ງມີສ່ວນໄດ້ເສີຍໃນເຮືອງໄດ້ ຈະຮ່ວມປະຫຼອດເພື່ອພິຈານາຫວູ້ອົດມີໃນເຮືອງນີ້

ຂໍ້ອ ๑๖ ຂໍ້າຮາກພົດເຮືອນແລະບຸດກາງຜູ້ໄດ້ປະຫຼອດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້ໃນ
ຂໍ້ອັບກັນນີ້ແລະພຸດຕິການຟື້ນທີ່ກະນົດການທີ່ກະນົດການປະຫຼອດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້
ດໍານີນການທາງວິນຍັກຂໍ້າຮາກພົດເຮືອນແລະບຸດກາງຜູ້ນັ້ນຕາມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍຮະບົບນີ້
ພົດເຮືອນໃນສານບັນອຸດມີສຶກສາ

ກະນົດການປະຫຼອດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້ໃນເຮືອງໄດ້ມີໜຶ່ງໜຶ່ງທີ່ດໍານີນການທັງໝາຍດີ່ງ
ດໍານີນການຕັກເທືອນ ສັ່ງໃຫ້ດໍານີນການໄທ້ຖືກຕ້ອງກາຍໃນເວລາທີ່ກະນົດການ ອີ່ວ່າທັກທີ່ນັ້ນແລ້ວແຕ່ກະນົດ
ແລະທາກຂໍ້າຮາກພົດເຮືອນຫວູ້ອົດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້ໃນເຮືອງໄດ້ມີໜຶ່ງໜຶ່ງທີ່ດໍານີນການໄທ້ຖືກຕ້ອງ¹
ຫວູ້ອົດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້ໃຫ້ກົດກໍາຕົວທີ່ນັ້ນ ໄທັດມະກະກົມກະປະກອບດ້ວຍເຫດູດ

ຂໍ້ອ ๑๗ ກາຮກຄ່າວ່າຫາຂໍ້າຮາກພົດເຮືອນແລະບຸດກາງຜູ້ໄດ້ປະຫຼອດມີຄວາມປົງປັດຈິງໄວ້
ໂຄຍຮະບູ້ຂໍ້ອົງກົດຄ່າວ່າຫາ ກາຮກທີ່ກະນົດການປົງປັດຈິງໄວ້ໃນເວລາທີ່ກະນົດການ ອີ່ວ່າທັກທີ່ນັ້ນແລ້ວ²
ຮະບູ້ອ່ອ ແລະສຸກລຸ ພຣີອມລາຍມີອ່ອື່ອຂອງຜູ້ກ່າວ່າຫາ ໂດຍສັ່ງທີ່ເລີ່ມຕົ້ນກະນົດການທັງໝາຍດີ່ງ
ນ້າງວິທາລັບຮັບກົດກໍາແພັງພົບ

ນັດສານທີ່ໄໝໄໝໄດ້ກ່າວ່າໃຫ້ຖືກຕ້ອງການແນບວຽກທີ່ນັ້ນ ຈະໄນ້ໄດ້ຮັບການພິຈານາໄດ້ຈັກສິນ

ຂໍ້ອ ๑๘ ເມື່ອຄະນະກະນົດການໄດ້ຮັບຂໍ້ອັກຄ່າວ່າຫາເຕີ່ວ່າ ໄທັດແຈ້ງຜູ້ຖືກຕ້າວ່າຫາກາຍໃນ ๑๕ ວັນ ແລະ
ຄະນະກະນົດການທີ່ດໍານີນການໄດ້ມີກະນົດການປະຫຼອດໃນ ๓๐ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີໄດ້ຮັບຂໍ້ອັກຄ່າວ່າຫາ

หากคณะกรรมการพิจารณาได้ว่าไม่พบการกระทำความผิดหรือการกระทำนั้นๆ ไม่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ ให้ยุติการดำเนินการ

หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วพบการกระทำความผิดหรือการกระทำนั้นๆ เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ ให้ลงโทษ โดยท้าเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันพิจารณาตัดสิน พร้อมทั้งระบุโทษที่ได้รับ

ข้อ ๑๕ การลงโทษผู้ประพฤติพิจารณาบรรณ ให้คณะกรรมการพิจารณาลงโทษดังต่อไปนี้

- (๑) การตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำการณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวาระหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๒๐ การสืบสวนความผิดทางจรรยาบรรณให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏแก้ไขเพิ่มเติม ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ มาใช้บังคับโดยอนุกิมมและต้องให้การทุ่มครอบศูนย์กลางทางวิชาชีพงานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๑ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของคณะกรรมการ ให้ยื่นอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ พร้อมข้อเท็จจริงหรือหลักฐานค่าอธิบายภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้อธิการบดีพิจารณาการอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยข้อหาดอทธรณ์ให้อธิการบดีพิจารณา

ข้อ ๒๒ เมื่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย มีคำสั่งลงนามทางจรรยาบรรณตามมติของคณะกรรมการ ตามสถานที่ความผิด ให้ระบุพุทธิกรรมการกระทำความผิดตามจรรยาบรรณข้อใด อ่ำงใด คละแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวโทษทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์เกียม จันทร์แก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร